

The Last Battle

MEFARSHIM PACKET

The Last Battle
The tragic end of Shaul's reign

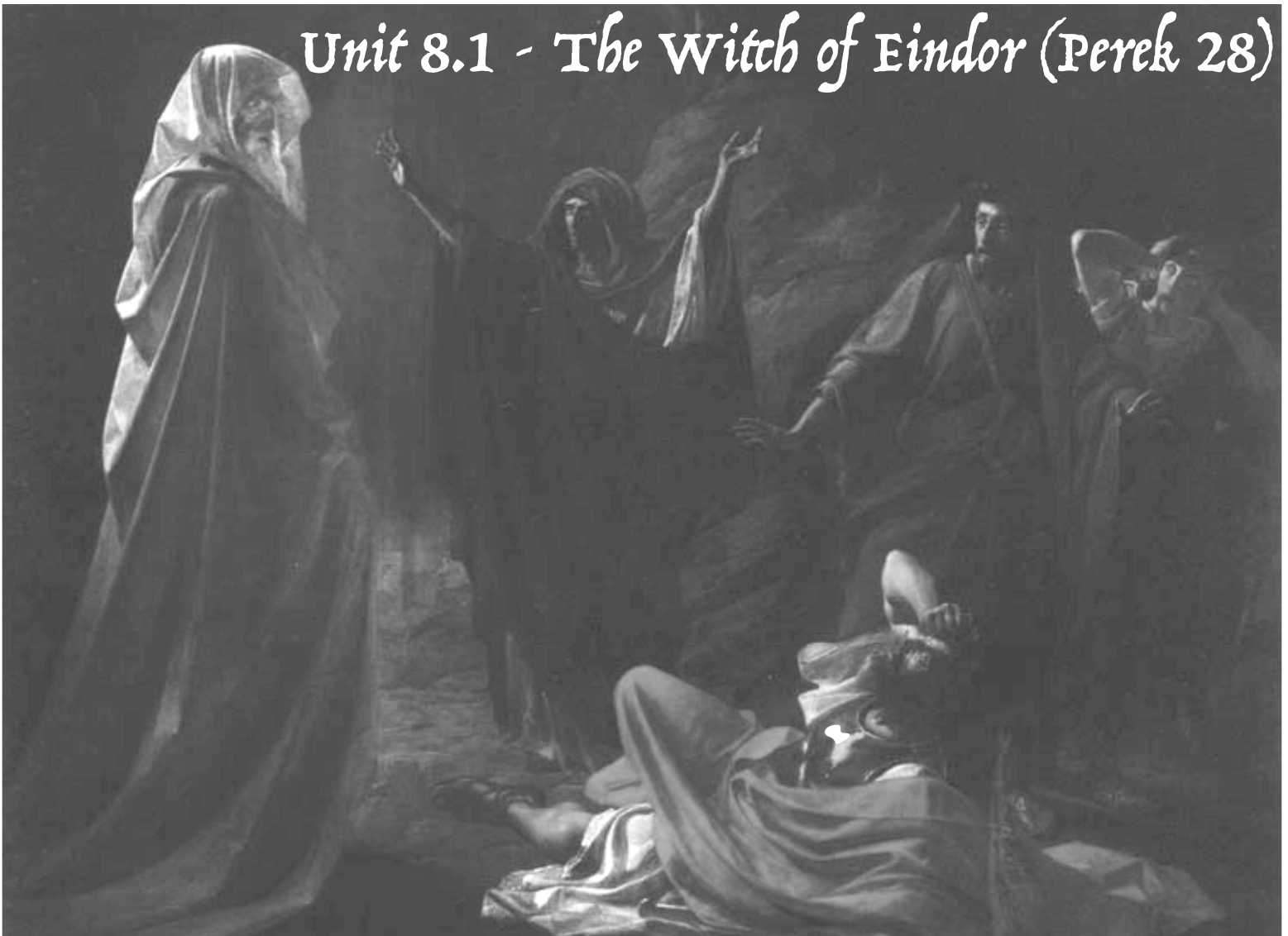

Texts, Mefarshim and Themes
Shmuel Alef, Perekim 28-31

Rabbi Ya'akov Trump Shmuel Shiur for Women 8:00-8:45pm Wednesdays

Unit 8.1 - The Witch of Eindor (Perek 28)

Unit 8.1 - The Witch of Eindor (Perek 28)

David in Achish's Employ

This is a test of Davids Loyalty. What is he doing siding with Shaul?

1. Malbim 28:2

ויאמר דוד באשר הבין כוונת אכיש (ובאמת היה זה טוב בעיניו כי לא היה בדעתו ללחום נגד ישראל) עשה את עצמו כאילו אינו מרגיש, והשיב לאמר,

לכן אתה תדע את אשר יעשה עבדך רצה לומר לא תצטרך לדרוש מפי השמועה רק תדע בעצמך את הגבורה אשר אעשה :

Shaul's Abandoned State

Why is this battle different that he is scared?

2. Metzudos 28:5

וירא ויחרד. לפי שהיו פלשתים עם רב:

Why does H' not answer him?

3. Raibag 28:6

וידמה שלא היה שם כהן ראוי שתשרה עליו רוח הקדש להיות נשאל באורים ובתומים כי כבר הרג שאול נוב עיר הכהנים שהיו בה הכהנים החשובים והנמלט מהם היה עם דוד או היתה הסבה על שלא באהו מענה חטא שאול או יתקבצו שתי הסבות יחד ויותר נפלא מזה שלא ענהו על יד הנביאים עם רבויים כמו שקדם וירא את להקת הנביאים:

Shaul and the Witch of Ein Dor

Was Shaul going against Halacha?

4. Devarim 18:9-15

9	When you enter the land that the LORD your God is giving you, you shall not learn to imitate the abhorrent practices of those nations.	כִּי אַתָּה בָּא אֶל-הָאָרֶץ אֲשֶׁר-יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נֹתֵן לְךָ לֹא-תִלְמַד לַעֲשׂוֹת כְּתוֹעֵבֹת הַגּוֹיִם הָהֵם:
10	Let no one be found among you who consigns his son or daughter to the fire, or who is an augur, a soothsayer, a diviner, a sorcerer,	לֹא-יִמְצָא בְךָ מַעֲבִיר בְּנֵי-וּבָתוֹ בְּאֵשׁ קִטְם קִסְמִים מְעוֹנָן וּמְנַחֵשׁ וּמְכַשֵּׁף:
11	one who casts spells, or one who consults ghosts or familiar spirits, or one who inquires of the dead.	וְחֹבֵר תְּבַר וְשֹׁאֵל אוֹב וְיִדְעֹנֵי וְדָרָשׁ אֱלֵ-הַמֵּתִים:
12	For anyone who does such things is abhorrent to the LORD, and it is because of these abhorrent things that the LORD your God is dispossessing them before you.	כִּי-תוֹעֵבֹת יְהוָה כָּל-עֲשֵׂה אֵלֶּה וּבִגְלַל הַתּוֹעֵבֹת הָאֵלֶּה יְהוָה אֱלֹהֶיךָ מוֹרִישׁ אוֹתָם מִפְּנֵיךָ:

13	You must be wholehearted with the LORD your God.	תָּמִים תִּהְיֶה עִם יְהוָה אֱלֹהֶיךָ: (ס)
14	Those nations that you are about to dispossess do indeed resort to soothsayers and augurs; to you, however, the LORD your God has not assigned the like.	כִּי הַגּוֹיִם הָאֵלֶּה אֲשֶׁר אַתָּה יוֹרֵשׁ אוֹתָם אֶל־מַעֲנָנִים וְאֶל־קַסְמִים יִשְׁמְעוּ וְאַתָּה לֹא כֹן נָתַתָּ לָךְ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ:
15	The LORD your God will raise up for you a prophet from among your own people, like myself; him you shall heed.	נָבִיא מִקִּרְבְּךָ מֵאֲחֵיךָ כְּמִנִּי יָקִים לְךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֵלָיו תִּשְׁמָעוּ:

What are all these different practices?

5. *Rashi, Devarim 18:11*

ושאל אוב. זה מכשפות ששמו פיתום ומדבר משחיו ומעלה את המת בבית השחי שלו:

OR A CONSULTER OF THE SPIRIT אוב — This is a kind of sorcery brought about by a spirit whose name is פיתום (in Greek: πύξον) who speaks out of his (the charmer's) arm-pit, having raised a corpse beneath his arm-pit (Sifrei Devarim 172:2).

וידעני. מכניס עצם תיה ששמה ידוע לתוך פיו ומדבר העצם על ידי מכשפות (שם):

וידעני is one who puts a bone of an animal, the name of which is ידוע, into his mouth and the bone speaks by way of sorcery (Sanhedrin 65a; cf. Rashi on Leviticus 19:31)

ודרש אל המתים. כגון המעלה בזכרותו והנשאל בגלגולת (שם):

OR A NECROMANCER — as, for instance, one who raises a corpse, placing it on his genitals, or who consults a skull (Sifrei Devarim 172:4; cf. Sanhedrin 65b).

So, did Shaul go that far to transgress even Halacha in doing this?

6. I Divrei Hayamim 10:13-14

13	Saul died for the trespass that he had committed against the LORD in not having fulfilled the command of the LORD; moreover, he had consulted a ghost to seek advice,	וַיָּמָת שָׁאוּל בַּמַּעַל אֲשֶׁר מָעַל בַּיהוָה עַל־דְּבַר יְהוָה אֲשֶׁר לֹא־שָׁמַר וְגַם־לְשָׂאוּל בָּאוּב לְדַרוֹשׁ:
14	and did not seek advice of the LORD; so He had him slain and the kingdom transferred to David son of Jesse.	וְלֹא־דָרַשׁ בַּיהוָה וַיִּמָּתוּ וַיִּסָּב אֶת־הַמְּלוּכָה לְדָוִד בֶּן־יִשָּׁי

7. Ohr Hachaim, Devarim 18:14

כי הגוים וגו' ישמעו. פירוש יש להם לשמוע ולקבל את אשר יגידו להם המעוננים כי יודיעום המעוננים מה שרשום במזל, ואתה לא כן פירוש לא תהא הודעת העתידות לך כן אלא נביא אקים וגו':

או ירמוז על זה הדדך לא כן וגו', פירוש אינך במצב זה כמותם אלא נתנם לך ה' אלהיך תחת ממשלתך כל המזלות וכל צבא השמים כאומרו (תהלים ח') כל שמה תחת רגליו, וכמו שדרשו ז"ל (שבת קנ"ו): בפסוק צדק יקראהו לרגלו, ואומרו נביא אקים וגו' בא להשיב סוף כל סוף כפי זה יהיו הגוים בהדרגה גדולה שידעו העתידות מה שאין כן ישראל, לזה אמר נביא אקים וגו', ואולי שכן הבין שאול כששאל בבעלת אוב (ש"א כ"ח), כי לא אסר ה' לשאול אוב או ידעוני אלא במקום שיקים נביא אבל זולת זה אם יצטרכו לדעת שאול ישאלו בהם:

Did this really happen supernaturally?

8. Rambam, Hilchos Avodas Kochavim 11:16

All of these things are false and spurious, and it was with such that the ancient idolaters misled the peoples of many lands so that they be following them. And it is unbecoming to Israel who are exceedingly wise to be attracted by these absurdities, nor to even imagine that they are of any consequence, even as it is said: "For there is no enchantment with Jacob, neither is there any divination with Israel" (Num. 23.23); and it is again said: "For these nations that thou art to dispossess, hearken unto soothsayers and unto diviners, but as for thee the Lord thy God hath not suffered thee so to do" (Deut. 18.14). Whosoever believes in these matters, and their like, and suppose that there is wisdom and truth in in them, save that the Torah disallowed them, such are none other save from among the foolish and ignorant and are to be included among women and children whose mind is not sound. But wise and sound-minded people know that all these matters which the Torah disallowed are not matters of wisdom but formless nonsense followed by senseless people for the sake of which they abandoned every path of truth. Even because thereof the Torah, in admonishing against all these vanities, commanded, saying: "Perfect shalt thou be with the Lord thy God" (Ibid. 18.13).	דְּבָרִים הָאֵלֶּוּ בְּלוּ דְבָרֵי שֶׁקֶר וְכֹזֵב הוּא זֶה וְהֵם שֶׁהִטְעוּ בָּהֶן עוֹבְדֵי כּוֹכָבִים הַקְּדֻמוֹנִים לְגוֹיֵי הָאֲרָצוֹת כְּדֵי שִׁינְהִיגוּ אַחֲרֵיהֶן. וְאִין רְאוּי לְיִשְׂרָאֵל שֶׁהֵם מְחַכְמִים לְהִמָּשֵׁךְ בַּהֲבָלִים אֵלֶּוּ וְלֹא לְהַעֲלוֹת עַל לֵב שֵׁשׁ תּוֹעֵלֹת בָּהֶן. שְׁנֵאמַר (בַּמִּדְבָּר כָּג) "כִּי לֹא נָחַשׁ בִּיעֻקֵּב וְלֹא קִסַּם בְּיִשְׂרָאֵל". וְנֵאמַר (דְּבָרִים יח יד) "כִּי הַגּוֹיִם הָאֵלֶּה אֲשֶׁר אַתָּה יוֹרֵשׁ אוֹתָם אֵל מַעֲנִנִים וְאֵל קִסְמִים יִשְׁמְעוּ וְאַתָּה לֹא כֵן" וְגו'. כָּל הַמֵּאֲמִין בְּדְבָרִים הָאֵלֶּוּ וְכִיּוֹצֵא בָּהֶן וּמַחֲשֵׁב בְּלִבּוֹ שֶׁהֵן אֱמֶת וְדָבַר חֻכְמָה אֲבָל הַתּוֹרָה אִסְרָתּוֹ אֵינָן אֵלֶּה מִן הַסְּכָלִים וּמַחֲסְרֵי הַדַּעַת וּבְכָלל הַנְּשִׁים וְהַקְּטַנִּים שְׁאִין דַּעַתּוֹ שְׁלֵמָה. אֲבָל בְּעַלֵּי הַחֻכְמָה וְהַתְּמִימֵי הַדַּעַת יִדְעוּ בְּרְאוּיּוֹת שֶׁכָּל אֵלֶּוּ הַדְּבָרִים שֶׁאִסְרָה תּוֹרָה אֵינָם דְּבָרֵי חֻכְמָה אֵלֶּה תְּהוּ וְהֵבֵל שְׁנִמְשְׁכוּ בָּהֶן חֲסְרֵי הַדַּעַת וְנָטְשׁוּ כָּל דְּרָכֵי הָאֱמֶת בְּגִלְלוֹ. וּמִפְּנֵי זֶה אִמְרָה תּוֹרָה כְּשֶׁהִזְהִירָה עַל כָּל אֵלֶּוּ הַהֲבָלִים (דְּבָרִים יח יג) "תָּמִים תִּהְיֶה עִם ה' אֱלֹהֶיךָ":
--	---

9. *Maaseh Rokeiach, ad loc.*

ודברים אלו כולן דברי שקר וכזב וכו'. לכאורה דברים תמוהים הם דמעשה דשאל עם בעלת אוב כתוב בפסוק ואין ספק שהיה המעשה באמת וכן בכמה מקומות מוכיח שדברים אמתיים הם ובגמ' אמרו גם כן למה נקרא שמן כשפים שמכחישין פמליא של מעלה וכבר נתעוררו המפרשים ז"ל בזה ולענ"ד נראה כוונת רבינו אינה אלא כלפי שהם מצד הסטרא אחרא וזה הוא השקר והכזב שיש בהם שאינן מסטרא דקדושה כלל חלילה ונקט נמי האי לישנא להרחיק המין האנושי מאלו העניינים לגמרי כמ"ש אחר זה. ועם כל זה אנכי הרואה שאין די בא"ר ללשון רבינו שבסה"מ ועיין מ"ש פרק ו' הל' א':

10. *Radvaz, Responsa I, 1000, 67*

ועתה יתבאר לך היטב שאלתך כי כאשר שאל שאל לבטלה אוב להעלת אה שמואל והיא עשה פעולותיה וקסמיה וקטרתיה והשבועותיה להכניס בנוש של שמואל הנביא כח מכוח הטומאה כפי הכח והסגולה שיש בפעולה ההיא וראה הקב"ה שיהי מזמן הכח ההוא להכניס בנוש הטורד והנקי לעמאל דמו לנשמתו של שמואל הנביא שחכנס לגוף כאשר בחלטה לא ככה הבעלת אוב ח"ו אלא במלות הקב"ה כי אחר מוטב שתטרח ותחרגו נשמת הדויק ממה שיכנס במשכן הטורה דבר עמאל וזהו שאמרה אלהים ראיתי טולים מן הארץ כי הכירם שאין זה כאשר הפעמים אלא אלהים שהוא דבר קדושה ולא כדרך שאר הטולים שטולים דרך הרגלים אלא כדרך הטולים וראשם אקוף למעלה דרך מעלה וכבוד ובזה הכירה כי שאל היה שמואל כי חשבה לכבודו לא עלה אלא שמואל בעצמו לא רוח אחרת. וזהו שאמר לו שמואל לשאל למה הרגזתי להעלות אותי נמלאת למד כי לא היה בכח בעלת אוב להעלות אה שמואל ולהרגיזו ממוותו אלא במלות הטורח לתקנת גופו ולטוהרו לא ח"ו מפני עונש ואשילו זה לא היה אפשר אלא ברוך י"ב חדש שדיין הנשמה יש לה קצת יחוס ושייכות עם הגוף אבל לאחר י"ב חדש לא אפשר שכבר נכנסה למחילתה וטוד שכבר הגוף בלם. ודברים של טעם הם ומיישבים את הלב בנייט על ההדמות אמתיות ואל, ילחו מעיניך. והגדלה לע"ד כתבתי :

Unit 8.2 The Danger of Communicating with the Dead

Shmuel Responds

Why was Shmuel upset?

11. *Metzudos* 28:15

הרגזתני. ענין תנועת החרדה ממקום המנוחה, כמו (איוב ט ו): המרגיז ארץ ממקומה:

12. *Radak* 28:15

להעלות אותי. ממנוחתי ובדרש לשון פחד ורעה הוא פחדתי מיום הדין הייתי סבור שיום הדין הוא וקורין אותי לדין:

Why does Shaul change the order of who he has asked?

13. *Malbim* 28:15

ולא ענני עוד שזה סימן רע לו (וחשב הסדר נביאים וחלומות שבוש לאמר שהקדים חלומות לנביאים שזה מורה על התרשלו מדרוש בה' (כנ"ל ו'), וכן לא הזכיר אורים כי בוש על הריגת עיר הכהנים כדברי חכמינו זכרונם לברכה (בפ"ק דברכות) ומצד זה

Why is he speaking in the 3rd person?

14. *Metzudos* 28:17

ויעש ה' לו. לדעת התרגום לו לדוד, ולפי הפשט לו כמו לך כי כן דרך המקרא לדבר לנכח ושלא לנכח בענין אחד:

What was Shmuel's Message?

15. *Radak* 28:19

אתה ובניך עמי. שתהיו מתים כמו שאני מת ודרשו בו עמי במחיצתי ובשכר שתרד למלחמה על מנת למות ולא תברח יכופר לך עון נוב עיר הכהנים ותהיה עמי במחיצת הצדיקים וכן דרשו בשכר שנתבייש במעשה נוב ולא זכר אורים נתכפר לו אותו מעשה וסמכו זה עוד לפסוק למען תזכרי ובשת בכפרי לך וגו' שכל העושה דבר ומתבייש בו מוחלין לו ולפי הפשט אע"פ ששמואל אמר לו שימות לא יתכן שהיה בורח ויניח עמו במלחמה ועל כל פנים היה לו לירד במלחמה אם למות אם לחיים:

What did Shaul's Family or Israel do to deserve this?

16. *Malbim* 28:19

יתן ה' גם את ישראל עמך ביד פלשתים, באשר נשתתפו בחטא, כי חמל העם על מיטב הצאן והבקר והיה להם למחות

Shaul's Reaction

What does she mean?

17. *Metzudos* 28:21

ואשים נפשי בכפי. רצה לומר: כמו האוחז דבר מה בכפו, נוחה היא לפול כאשר יפתח כפו, כן הפקרת נפשי וסכנתני בעצמי לעבור אזהרת המלך, כי בעת הקסם לא ידעה עדיין שהוא שאול:

Do Dead People Know What is Going on?

18. *Talmud Bavli, Brachos* 18b-19a

א"ל אידך ולא ידע והא כתיב (איוב יד, כב) אך בשרו עליו יכאב ונפשו עליו תאבל ואמר רבי יצחק קשה רמה למת כמחט בבשר החי

אמרי בצערא דידיהו ידעי בצערא דאחרינא לא ידעי

ולא והתניא מעשה בחסיד אחד שנתן דינר לעני בערב ר"ה בשני בצורת והקניטתו אשתו והלך ולן בבית הקברות ושמע שתי רוחות שמספרות זו לזו אמרה חדא לחברתה חברתי בואי ונשוט בעולם ונשמע מאחורי הפרגוד מה פורענות בא לעולם

אמרה לה חברתה איני יכולה שאני קבורה במחצלת של קנים אלא לכי את ומה שאת שומעת אמרי לי הלכה היא ושה ומה שאמרה לה חברתה חברתי מה שמעת מאחורי הפרגוד אמרה לה שמעתי שכל הזרוע ברביעה ראשונה ברד מלקה אותו הלך הוא זרע ברביעה שניה של כל העולם כולו לקה שלו לא לקה

לשנה האחרת הלך ולן בבית הקברות ושמע אותן שתי רוחות שמספרות זו עם זו אמרה חדא לחברתה בואי ונשוט בעולם ונשמע מאחורי הפרגוד מה פורענות בא לעולם אמרה לה חברתי לא כך אמרתי לך איני יכולה שאני קבורה במחצלת של קנים אלא לכי את ומה שאת שומעת בואי ואמרי לי הלכה ושה ובאה ואמרה לה חברתה חברתי מה שמעת מאחורי הפרגוד אמרה לה שמעתי שכל הזרוע ברביעה שניה שדפון מלקה אותו הלך זרע ברביעה ראשונה של כל העולם כולו נשדף ושלו לא נשדף

אמרה לו אשתו מפני מה אשתקד של כל העולם כולו לקה ושלך לא לקה ועכשיו של כל העולם כולו נשדף ושלך לא נשדף סח לה כל הדברים הללו אמרו לא היו ימים מועטים עד שנפלה קטטה בין אשתו של אותו חסיד ובין אמה של אותה ריבה אמרה לה לכי ואראך בתך שהיא קבורה במחצלת של קנים

לשנה האחרת הלך ולן בבית הקברות ושמע אותן רוחות שמספרות זו עם זו אמרה לה חברתי בואי ונשוט בעולם ונשמע מאחורי הפרגוד מה פורענות בא לעולם אמרה לה חברתי הניחני דברים שביני לביני כבר נשמעו בין החיים אלמא ידעי

דילמא איניש אחרינא שכיב ואזיל ואמר להו

... אמר רבי יצחק כל המספר אחרי המת כאלו מספר אחרי האבן איכא דאמרי דלא ידעי ואיכא דאמרי דידעי ולא איכפת להו

The Gemara relates a story on this topic: The sons of Rabbi Hiyya went out to the villages to oversee the laborers. They forgot what they had learned and were struggling to recall it. One of them said to the other: Does our deceased father know of our anguish? The other said to him: From where would he know? Isn't it written: "His sons are honored yet he shall not know it, they come to sorrow and he shall not understand them" (Job 14:21)? The dead do not know.

The other said back to him: And do the dead truly not know? Isn't it written: "Only in his flesh does he feel pain, in his soul does he mourn"(Job 14:22)? Based on this verse Rabbi Yitzhak said: Gnawing maggots are as excruciating to the dead as the stab of a needle to the flesh of the living. The dead must have the capacity to feel and know.

In order to reconcile this contradiction they said: They know of their own pain but do not know of the pain of others.

The Gemara challenges this: And is it so that the dead donot know of the pain of others? Wasn't it taught in a baraita: There was an incident involving a pious man who gave a poor man a dinar on the eve of Rosh HaShana during drought years, and his wife mocked him for giving so large a sum at so difficult a time? And in order to escape her incessant mockery,he went and slept in the cemetery. That night in his dream (Ritva, HaKotev, Maharsha), he heard two spirits conversing with each other. One said to the other: My friend, let us roam the world and hear from behind the heavenly curtain [pargod], which separates the Divine Presence from the world, what calamity will befall the world. The other spirit said to her: I cannot go with you, as I am buried in a mat of reeds, but you go, and tell me what you hear. She went, and roamed, and came back. The other spirit said: My friend, what did you hear from behind the heavenly curtain? She replied: I heard that anyone who sows during the first rainy season of this year, hailwill fall and strike his crops. Hearing this, the pious man went and sowed his seeds during the

second rainy season. Ultimately, the crops of the entire world were stricken by hail and his crops were not stricken.

The following year, on the eve of Rosh HaShana, the same pious man went and slept in the cemetery at his own initiative, and again he heard the two spirits conversing with each other. One said to the other: Let us roam the world and hear from behind the heavenly curtain what calamity will befall the world. She said to her: My friend, have I not already told you that I cannot, as I am buried in a mat of reeds? Rather, you go, and tell me what you hear. She went, and roamed, and returned. The other spirit said to her: My friend, what did you hear from behind the curtain? She said to her: I heard that those who sow during the second rainy season blight will strike his crops. That pious man went and sowed during the first rainy season. Since everyone else sowed during the second rainy season, ultimately, the crops of the entire world were blighted and his crops were not blighted.

The pious man's wife said to him: Why is it that last year, the crops of the entire world were stricken and yours were not stricken, and now this year, the crops of the entire world were blighted and yours were not blighted? He related to her the entire story. They said: It was not even a few days later that a quarrel fell between the pious man's wife and the mother of the young woman who was buried there. The pious man's wife said to her scornfully: Go and I will show you your daughter, and you will see that she is buried in a mat of reeds.

The following year, he again went and slept in the cemetery, and heard the same spirits conversing with each other. One said to the other: My friend, let us roam the world and hear from behind the heavenly curtain what calamity will befall the world. She said to her: My friend, leave me alone, as words that we have privately exchanged between us have already been heard among the living. Apparently, the dead know what transpires in this world.

The Gemara responds: This is no proof; perhaps another person, who heard about the conversation of the spirits secondhand, died and he went and told them that they had been overheard.

...

On this subject, Rabbi Yitzhak said: Anyone who speaks negatively after the deceased it is as if he speaks after the stone. The Gemara offers two interpretations of this: Some say this is because the dead do not know, and some say that they know, but they do not care that they are spoken of in such a manner.

19. *Rabbaq, I Shmuel 28:19*

מחר אתה ובניך עמי. ר"ל שיהיו מתים כמוהו, והנה בענין ההודעה ההיא אשר הגיע לשאול ספקות ראו שנשתדל בהתרתם, הספק האחד איך יתכן שתגיע נבואה לשמואל אחר המות וזה בלתי אפשר לפי מה שביארנו מענין הנבואה ומהותה בשני מספר מלחמות ה' כל שכן שיגיע ממנו דבור מורגש לשאול עם העדר ממנו כלי הדבור, והספק השני איך יתכן שיגיע באמצעות בהעלאת באוב מאמר כזה שהוא נבואי לפי מה שביארנו מענין אלו ההודעות במאמר השני מספר מלחמות ה', ואנחנו אומרים בהתר הספק הראשון כי על דרך האמת לא הועלה ממנו ולא הגיע ממנו דבור לשאול על דרך האמת אבל היה זה כלו פועל מפעלות הדמיון כמו שזכרנו ומזה הצד הותר הספק הראשון, ואולם הספק השני יותר ממה שאומר והוא כי שאול היה לו כח מה נבואי כאמרו הגם שאול בנביאים והנה עם התעוררות דמיונו מזה הפעל ומה שהתאמ' לו מדברי שמואל בחייו שנתבאר לו מהם שהשם יתברך קרע הממלכה ממנו ונתנה לדוד כמו שאמר שאול לדוד ידעתי כי מלוך תמלוך וגו' ונתבאר לו בחוש היות השם יתברך עם דוד והיותו סר ממנו הגיעו מזאת הפעולה כל אלו הדברים הנזכרים פה וקצתם היו נודעים לו קודם זה וקצתם נודעו לו בזה המקום מצד כח מה נבואי והוא אמרו ויתן ה' גם את ישראל ביד פלשתים ומחר אתה ובניך עמי וגו' ובכאן הותרו אלו הספקות באופן שלם לפי הנראה לנו:

Unit 8.3 David in Enemy Territory (Perek 29-30)

Perek 29

Achish Vouches for David

How could David request to go to war now? Isn't this too far?

20. *Ralbag, I Shmuel 29*

יש לשאול איך הסכים דוד ללכת עם אכיש להלחם עם ישראל אלא שהתר זה הספק איננו ממה שיקשה וזה כי דוד הוכרח למלאת מצות אכיש מצד היותו תחתיו ומפני מה שגלה לו שהוא תמיד פושט על ישראל להראות לו כי נבאש דוד את עמו והנה היתר מחשבת דוד בלכתו להיות לשטן לפלשתים ולסכל עצתם על ישראל כי זה ממה שיקל לו עשייתו אחר שהם בוטחים בו:

Achish Pushes Him Off

What is the conversation?

21. *Malbim, I Shmuel 29:6*

ויקרא אכיש, הנה אכיש לא רצה לגלות לו ששריו חושדים אותו שאינו נאמן בעיניהם בל יתעצב, ורצה לאמר לו שעקר הקפידה הוא מפני הקנאה והכבוד על ששמהו שומר לראשו, ולפי זה הקפידא יוצאת מן הסרנים (שלהם נוגע הדבר) לא מן השרים, ואין מקפידים רק על הליכתו עם אכיש רצה לומר היותו שומר לראשו, לא על הליכתו במלחמה, ולכן אחר שאינו רוצה להשפיל כבוד דוד שילך במלחמה כאחד העם, מיעצו שהוא ישוב לביתו ואנשיו ילכו עם יתר אנשי החיל, וזה שכתוב

David Protests

Hasn't he gone too far?

22. *Malbim, I Shmuel 29:8*

ויאמר דוד, דוד הבין האמת, שהקפידא הוא מפני החשד שחושדים אותו, לא מפני הקנאה והכבוד, רק שאין רוצים שילך למלחמה כלל, והוא שמח על זה בלבו, אבל רצה שגם אנשיו ישובו ולא ילחמו עם אחיהם והשיב בערמה שהגם שהסרנים מקפידים שלא יהיה שומר ראש המלך, בכל זה מדוע לא ילך למלחמה כמו אנשיו, שהלא זה לא ימנע ממנו רק אם יש איזה חשד עליו, וזה שכתוב

לא אבוא ונלחמתי באויבי אדוני המלך רצה לומר גם אם לא אצא אתך להיות שומר ראשך מדוע לא אצא במלחמה כאחד
העם :

Perek 30

The Raid of Tziklag

Why now?

23. *Malbim, I Shmuel 30:2*

ויכו את צקלג יען שדוד הכה בהם תמיד (כנ"ל כ"ז) ולכן שרפוה וההכאה היא על כבישת העיר והריסתה :

Reprisal

How did they escape?

24. *Rasbi, I Shmuel 30:17*

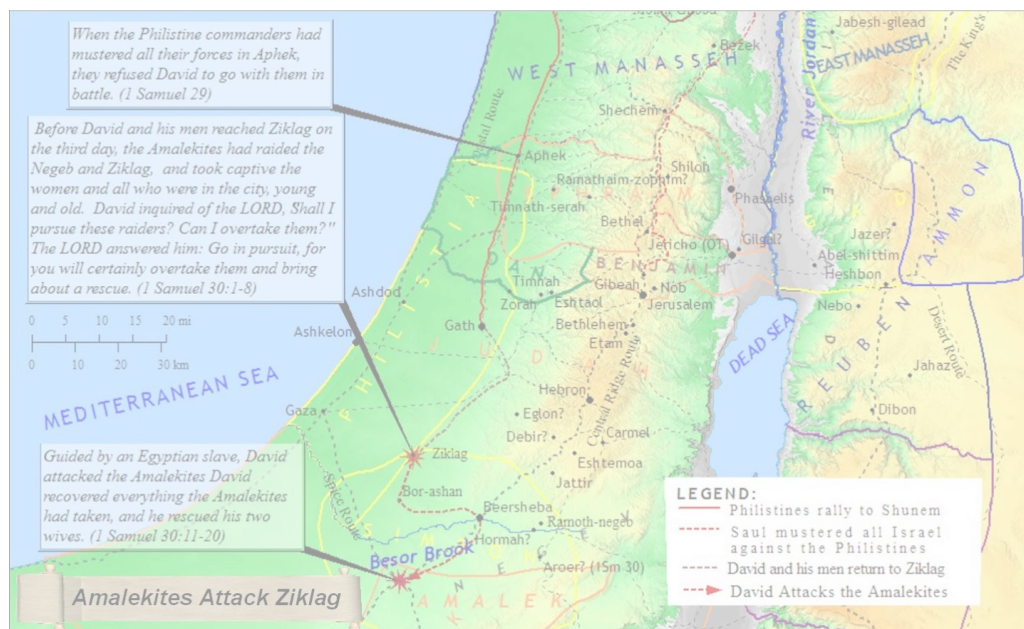
למחרתם. למודים הם עמלקים ללקות ביום מחר, כמו שנאמר (שמות יז ט): מחר אנכי נצב וגו', לכך נאמר
למחרתם:

Division of Spoils

What was their claim?

25. *Malbim, I Shmuel 30:23*

ויתן את הגדוד הבא עלינו בידינו ואחר שהכל נעשה על ידי ה' ואנחנו לא בחיל ולא בכח, כי אם בזכות וצדקה זכינו אל
שלחם ה' בעדנו ויתן לנו את השלל, אם כן הסברה נותנת בהפך, כי אלה שישבו על הכלים ולא רדפו אחר האויב, מגדל
בטחונם בישועת ה' שיציל את שלהם בלא שום רדיפה הלא זכותם גדול יותר מאלה שרדפו ולא בטחו באופן זה, ובדאי אחר
שהיושבים על הכלים לא לבד שלא התיאשו כדבריכם כי בטחו בה', כי נהפוך הוא שבזכותם כי רב עשה ה' לנו כל זאת, אם
כן :

Unit 8.4 The Battle of Mount Gilboa (Perek 31)

Shaul's Sons

What happened to Ish Boshes?

26. *Radak*, 31:2

וידבקו. כמו וידביקו וכן וידרכו את לשונם ענינו ענין השגה ואלה ג' בני שאול שזכר הם שהיו יוצאים עמו במלחמה לפי' מתו עמו ואיש בשת נשאר בבית כי לא היה יוצא במלחמה:

27. *Chida*, 31:2

את יהונתן ואת אבינדב ואת מלכי שוע. אבל איש בשת ברח עם אבנר. מפרשים:

Shaul's Decision

Was Shaul Justified in Doing So?

28. *Bereishis* 9:5

ט, ואך את-דמכם לנפשתיכם אדרש, מיד כל-תיה אדרשנו; ומיד האדם, מיד איש אחיו--אדרש, את-נפש האדם.

29. *Malbim*, 31:4

פן יבואו רצה לומר שהם ידקרוני וגם יתעללו בי וכוונתו שאם יתעללו בי ולא ימיתוני אפשר לומר שחיי צער טובים ממות, וכן אם ידקרוני ולא ימיתוני טוב שלא אפגע בעצמי, אבל אחר שבודאי ימיתוני וגם קודם לכן יתעללו בי גם כן, טוב שאמות בלא צער וקלון

30. *Daas Zekainim*, *Bereishis* 9:5

ואך את דמכם וגו'. אזהרה לחונק עצמו ואמרו בב"ר יכול אפי' כחנניה מישאל ועזריה ת"ל אך פירוש יכול אפילו כמו אלו שמסרו עצמן לקדוש השם שלא יוכל לחבול בעצמו אם הוא ירא שלא יוכל בעצמו לעמוד בנסיון ת"ל אך כי בשעת השמד יכול למסור עצמו למיתה ולהרוג עצמו. וכן בשאל בן קיש

שאמר לנערו שלוף חרבך ודקרני בה וכו' ת"ל אך שאם ירא אדם שמא יעשו לו יסורין קשים שלא יוכל לסבול ולעמוד בנסיון שיכול להרוג את עצמו. ומכאן מביאין ראייה אותן ששוחטין התינוק בשעת הגזירה.

ויש שאוסרין ומפרשים כן יכול כחנניה וחבריו שכבר נמסרו למיתה ת"ל אך אבל אינו יכול להרוג את עצמו יכול כשאל שמסר עצמו למיתה ת"ל אך פי' שאינו יכול לחבול בעצמו כלל ושאל שלא ברשות חכמים עשה מהר"ש בר אברהם המכונה אוכמן.

ומעשה ברב אחד ששחט הרבה תינוקות בשעת השמד כי היה ירא שיעבירום על דת והיה רב אחד עמו והיה כועס עליו ביותר וקראו רוצח והוא לא היה חושש. ואמר אותו רב אם כדברי יהרג אותו רב במיתה משונה וכן היה שתפסוהו עכו"ם והיו פושטין עורו ונותנין חול בין העור והבשר ואחר כך נתבטלה הגזרה ואם לא שחט אותן התינוקות היו ניצולין.

31. *Yam Shel Shlomo, Bava Kama Siman 59, R. Shlomo Luria 1510 ~*

November 7, 1573

ויתחו. ותי"ז אם ותי"ח שלא יענו אותו על ייחודים אחרי'. ויאצדד ח"י כמה נפשות וישראל. כמו שיש ווקלת מושלים על דבר שקר שונעין יסודי אחד על הכלל. ואחד יאצדד צעוים הרבה מותר להרוג בעלמו ואולי שאול ע"ה כיון על זה שגבל על חרבו. שקצר אם ישול חי צידם יתעללו צו ויענו אותו. ומסתמא צרי ישראל לא יכילים לראות ולשמוע בלכת המלך ולא יעודו על כפסם מולנקום נקמתו ולהלילו. ויסלו כמה רצנות וישראל. והוא כבר ידע שנגזרה עליו הגזירה שלא יולעו מהם. ועל זה חזר קרא סן יצואו הערלים ודקרכי כלומר שבקוף ידקחוך ומוותים אחי ויתעללו צי קוד' מיתה ולפקוח נפש אחרים מותר לחבול בעלמו. וגם אפשר ששום כבוד מלך מושח ה'. שאין ראוי שימות

Bottom Line

32. *Shulchan Aruch YD 345:3*

קטן המאבד עצמו לדעת, חשוב כשלא לדעת. וכן גדול המאבד עצמו לדעת, והוא אנוס כשאל המלך, אין מונעין ממנו כל דבר.

The Loss of the Border Towns

The Rescue Operation

What were they burning?

33. *Radak*, 31:12

וישרפו אותם שם. ת"י וקלו עליהון כמה דקלון על מלכיא תמן אפשר שהיה דעתו כמו שכתבו רבותינו ז"ל שורפין על המלכים ומה הם שורפין עליהם מטתן וכלי תשמישן או דעתו על שריפת בשמים כמו ויחנטו הרופאים ויתכן לפרש כי הבשר שרפו שהעלה רמה ולא רצו לקברם עם התולעים כי לא היה דרך כבוד ושרפו הבשר וקברו העצמות:

Why Yavesh Gilad?

34. I *Shmuel* 11:1-10

א יא, א ויעל, נחש העמוני, ויחו, על-יביש גלעד; ויאמרו כל-אנשי יביש, אל-נחש, כרת-לנו ברית, ונעבדך. א יא, ב ויאמר אליהם, נחש העמוני, בזאת אכרת לכם, בנקור לכם כל-עין ימיו; ושמתיה חרפה, על-כל-ישראל. א יא, ג ויאמרו אליו זקני יביש, הרף לנו שבעת ימים, ונשלחה מלאכים, בכל גבול ישראל; ואם אין מושיע אתנו, ויצאנו אליך. א יא, ד ויבאו המלאכים גבעת שאול, וידברו הדברים באזני העם; וישאו כל-העם את-קולם, ויבכו. א יא, ה והנה שאול, בא אחרי הבקר מן-השדה, ויאמר שאול, מה-לעם כי יבכו; ויספרו-לו--את-דברי, אנשי יביש. א יא, ו ותצלח רוח-אלהים על-שאול, בשמעו (כשמעו) את-הדברים האלה; ויחר אפן, מאד. א יא, ז ויקח צמד בקר וינתחהו, וישלח בכל-גבול ישראל ביד המלאכים לאמר, אשר איננו יצא אחרי שאול ואחר שמואל, כה יעשה לבקרו; ויפל פחד-יהוה על-העם, ויצאו כאיש אחד. א יא, ח ויפקדם, בבזק; ויהיו בני-ישראל שלש מאות אלף, ואיש יהודה שלשים אלף. א יא, ט ויאמרו למלאכים הבאים, כה תאמרו לאיש יביש גלעד, מחר תהיה-לכם תשועה, בחם (כחם) השמש; ויבאו המלאכים, ויגידו לאנשי יביש--וישמחו. א יא, י ויאמרו אנשי יביש, מחר נצא אליכם; ועשיתם לנו, ככל-הטוב בעיניכם.

iyum on Sefer Shmuel

35. Torat Emet, Rav Shlomo Aviner

11. להתפלל עם עבריינים

אגב, פעם כתב הגאון הרב משה אביגדור עמיאל, רבה הראשי של תל-אביב, על פתיחת תפילת ליל יום הכיפורים, "על דעת המקום ועל דעת הקהל, בישיבה של מעלה ובישיבה של מטה, אנו מתירין להתפלל עם העבריינים". מי הם עבריינים אלו? יהודים שהתנצרו מפחד עינויי האינקוויזיציה ולא נתנו להם להיכנס לבית-הכנסת. כבר בזמן מסעי הצלב התפרסם פסק של רש"י לתת ליהודים שחזרו ליהדות להיכנס לבית-כנסת. כותב הרב עמיאל: מי אתה בכלל שאתה מרשה לעצמך לומר תפילה זו? היודע אתה כמה יסורים נוראים ואיומים עברו יהודים אלו? מי שראה מול עיניו את אביו ואמו ואשתו וילדיו נרצחים, ותחת העינויים הוא נשבר והתנצר! אתה חי לך בטוב, אוכל טוב וישן במדינת ישראל, ואתה מעז לומר שאתה מרשה להתפלל עם עבריינים אלה! הם שווים יותר ממך! איך הנך מעז לכנות אותם מתוך התנשאות - עבריינים?!

על שאול המלך כתוב: "בן שנה שאול במולכו" (שמואל א יג א). אכן צעיר מדי! "אמר רב הונא: כבן שנה, שלא טעם טעם חטא" (יומא כב ב). טהור. הקשה רב נחמן בר יצחק: אולי מלוכלך כתינוק בן שנה? בלילה היו לו חלומות זוועה. בבוקר אמר: "נעניתי לכם עצמות שאול בן קיש". סליחה. אך חלומות הזוועה חזרו אליו. למחרת אמר: "נעניתי לכם עצמות שאול

בן קיש מלך ישראל" (שם). על מי אתה מדבר - על מלך ישראל! הוא אינו חבר שלך מהסניף!

2. Bereishis (37:8)

8 And his brethren said to him: 'Shalt thou indeed reign over us? or shalt thou indeed have dominion over us?' And they hated him yet the more for his dreams, and for his words

ח וַיֹּאמְרוּ לוֹ, אֶחָיו, הֲמֶלֶךְ תִּמְלֹךְ
עָלֵינוּ, אִם-מְשׁוֹל תִּמְשַׁל בָּנוּ; וַיֹּסֶפוּ
עוֹד שְׂנֵא אֹתוֹ, עַל-חֲלֹמֹתָיו וְעַל-דְּבָרָיו

4. Seforno, Bereishis (37:25)

The verse tells us that they thought that Yosef was plotting to kill them in this or the next world or both. The Torah says that someone who comes to kill you should be eradicated first (Sanhedrin 72a).

הנה הגיד הכתוב כי ציירו בלבם
וחשבו את יוסף לנוכל ומתנקש בנפשם
להמיתם בעולם הזה או בעולם הבא
או בשניהם והתורה אמרה הבא
להרגך כו' (סנהדרין עב.).

5. Rashi, Bereshis (28:11)

And he placed them at his head - ... They began to fight with one another. This one said 'on me the tzadik will place his head,' and this one said 'on me the tzadik will place his head.' Immediately H' made them into one stone. This is what it says (verse 18) "And he took the stone which he placed at his head."

וישם מראשותיו - ...התחילו מריבות זו עם
זו, זאת אומרת עלי יניח צדיק את ראשו,
וזאת אומרת עלי יניח, מיד עשאן הקב"ה אבן
אחת, וזהו שנאמר (פסוק יח) ויקח את האבן
אשר שם מראשותיו

6. Bereishis Rabba, (68:11)

And he took from the stones of the place. ... R. Yehuda said: he took 12 stones. H' decreed that he would establish 12 tribes. He [Yaakov] said: Avraham did not establish them, Yitzchak did not establish them and I, if they cooperate with one another, I will know I will establish the 12 tribes. Since they cooperated he knew he would establish the 12 tribes.

ויקח מאבני המקום ... ר' יהודה אמר
שנים עשרה אבנים נטל כך גזר הקב"ה
שהוא מעמיד שנים עשר שבטים, אמר
אברהם לא העמידן, יצחק לא העמידן,
אני אם מתאחות הן שנים עשר אבנים
זו לזו יודע אני שאני מעמיד י"ב שבטים
כיון שנתאחו י"ב אבנים זו לזו ידע
שהוא מעמיד י"ב שבטים

7. Yechezkel (37:16-22)

<p>16. "And you, son of man, take for yourself one stick and write upon it, 'For Judah and for the children of Israel his companions'; and take one stick and write upon it, 'For Joseph, the stick of Ephraim and all the house of Israel, his companions.' 17. And bring them close, one to the other into one stick, and they shall be one in your hand. 18. And when the children of your people say to you, saying, 'Will you not tell us what these are to you?' 19. Say to them, So says the Lord God: Behold I will take the stick of Joseph, which is in the hand of Ephraim and the tribes of Israel his companions, and I will place them with him with the stick of Judah, and I will make them into one stick, and they shall become one in My hand. 20. And the sticks upon which you shall write shall be in your hand before their eyes. 21. And say to them, So says the Lord God: Behold I will take the children of Israel from among the nations where they have gone, and I will gather them from every side, and I will bring them to their land. 22. And I will make them into one nation in the land upon the mountains of Israel, and one king shall be to them all as a king; and they shall no longer be two nations, neither shall they be divided into two kingdoms anymore.</p>	<p>(טז) וְאַתָּה בֶן אָדָם קַח לְךָ עֵץ אֶחָד וּכְתֹב עָלָיו לַיהוָה וּלְבְנֵי יִשְׂרָאֵל חֲבָרֵיו וְלִקְחָה עֵץ אֶחָד וּכְתֹב עָלָיו לְיוֹסֵף עֵץ אֶפְרַיִם וְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל חֲבָרֵיו: (יז) וְקָרַב אֹתָם אֶחָד אֶל אֶחָד לְךָ לְעֵץ אֶחָד וְהָיוּ לְאַחָדִים בְּיָדְךָ: (יח) וְכֹאשֶׁר יֹאמְרוּ אֵלֶיךָ בְּנֵי עַמְּךָ לֵאמֹר הֲלוֹא תְּגִיד לָנוּ מָה אֵלֶּה לְךָ: (יט) דַּבֵּר אֲלֵהֶם כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְקֹוֹק הַנְּה אֲנִי לִקְחָה אֶת עֵץ יוֹסֵף אֲשֶׁר בְּיַד אֶפְרַיִם וְשִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל חֲבָרֵיו וְנִתְּתִי אוֹתָם עָלָיו אֶת עֵץ יְהוָה וְעָשִׂיתָם לְעֵץ אֶחָד וְהָיוּ אֶחָד בְּיָדִי: (כ) וְהָיוּ הָעֵצִים אֲשֶׁר תִּכְתֹּב עֲלֵיהֶם בְּיָדְךָ לְעֵינֵיהֶם: (כא) וְדַבֵּר אֲלֵיהֶם כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְקֹוֹק הַנְּה אֲנִי לִקְחָה אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִבֵּין הַגּוֹיִם אֲשֶׁר הִלְכּוּ שָׁם וּקְבַצְתִּי אֹתָם מִסָּבִיב וְהִבַּאתִי אוֹתָם אֶל אֶדְמָתָם: (כב) וְעָשִׂיתִי אֹתָם לְגוֹי אֶחָד בְּאֶרֶץ בְּהָרֵי יִשְׂרָאֵל וּמֶלֶךְ אֶחָד יִהְיֶה לְכָלָם לְמֶלֶךְ וְלֹא יִהְיֶה יְהוָה עוֹד לְשְׁנֵי גּוֹיִם וְלֹא יִחְצוּ עוֹד לְשְׁתֵּי מַמְלָכוֹת עוֹד:</p>
---	--

8. Zohar (Section 2[Shmos],Parshas Vayeira)

<p>But the fundamental depth of the matter of Rachel and Leah [is that they are] 2 worlds: one the covered world and one the revealed world. And owing to this [Leah] was buried in the cave and covered, and she [Rachel] was put at the cross roads, in public. And because of this Ya'akov did not bring her to the cave and not even to another city... Because he knew that her place is the revealed place.</p>	<p>אבל רזא דמלה דרחל ולאה תרי עלמין נינהו, חד עלמא דאתכסיא וחד עלמא דאתגליא, ועל דא דא אתקברת ואתחפיאת לגו במערתא ואתכסיא ודא קיימא בפרשת ארחין באלתגליא, וכלא כגוונא עלאה, ובגין כך לא אעיל לה יעקב במערתא ולא באתר אחרא... בגין דהוה ידע דאתרה הוה באתרא דאתגליא</p>
---	--

9. Bereishis (45:9)

'So said your son, Joseph: "God has made me a lord over all the Egyptians."	כֹּה אָמַר בְּנֵי יוֹסֵף שָׁמַנִּי אֱלֹהִים לְאֲדוֹן לְכָל מִצְרַיִם
---	---

10. Hoshea (7:8)

Ephraim mingles with the peoples	אֶפְרַיִם בְּעַמִּים הוּא יִתְבּוֹלֵל
----------------------------------	---------------------------------------

11. Tanchuma, Vayigash (12:12)

Another explanation: "And he sent Yehuda ahead of him to Yosef to teach in front of him." What does this mean? Rabbi Nechemia says to establish a Beis Medrash that there should be teaching of Torah, that the Shvotim should be involved in Torah.	ד"א ואת יהודה שלח לפניו אל יוסף להורות לפניו. מהו, אמר ר' נחמיה להתקין לו בית תלמוד שיהא שם מורה תורה, שיהו השבטים הוגים תורה
--	---

12. Rashi, Bereishis (37:4)

Son of his old age: Heb. - בֶּן זָקֵנִים, for he was born to him in his old age (Pirkei d'Rabbi Eliezer, ch. 38). Onkelos rendered: for he was a wise son to him. Whatever he had learned from Shem and Eber he gave over to him.	בן זקונים: שנולד לו לעת זקנתו. ואונקלוס תרגם בר חכים הוא ליה כל מה שלמד משם ועבר מסר לו.
--	--

13. Talmud, Zevochim (112b)

When they came to shiloh, bamoth were [again] forbidden. [the tabernacle] there had no roof, but [consisted of] a stone edifice ceiled with curtains, and that was the 'rest' [alluded to in scripture]: most holy sacrifices were eaten [there] within the curtains, and lesser sacrifices and second tithe [were eaten] wherever [shiloh] could be seen... When they came to Jerusalem, bamoth were forbidden and were never again permitted, and that was the 'inheritance'. most holy sacrifices were eaten within the curtains, and lesser sacrifices and second tithe within the wall [of Jerusalem].	באו לשילה נאסרו הבמות, ולא היה שם תקרה, אלא בית אבנים בלבד מלמטן והיריעות מלמעלן, והיא היתה מנוחה; קדשי קדשים נאכלין לפניו מן הקלעים, וקדשים קלים ומעשר שני בכל הרואה... באו לירושלים נאסרו הבמות, ולא היה להן היתר, והיא היתה נחלה; קדשי קדשים נאכלין לפנים מן הקלעים, קדשים קלים ומעשר שני לפניו מן החומה
--	--

14. Talmud, Sotah (36b)

And she caught him by his garment, saying etc At that moment his father's image came and appeared to him through the window and said: 'Joseph, thy brothers will have their names inscribed upon the stones of the ephod and thine amongst theirs; is it thy wish to have thy name expunged from amongst theirs and be called an associate of harlots?'

ותתפשהו בבגדו לאמר וגו' - באותה שעה באתה דיוקנו של אביו ונראתה לו בחלון, אמר לו: יוסף, עתידין אחיך שיכתבו על אבני אפוד ואתה ביניהם, רצונך שימחה שמך מביניהם ותקרא רועה זונות?

15. Talmud, Zevachim (118b)

R. Abbahu said: Scripture says, Joseph is a fruitful vine, a fruitful vine through the eye: [this means,] let the eye which would not feed upon and enjoy that which did not belong to it, be privileged to eat [of sacrifices] as far as it can see.

רבי אבהו אמר, אמר קרא: בראשית מט בן פרת יוסף בן פרת עלי עין, עין שלא רצתה לזון וליהנות מדבר שאינו שלו, תזכה ותאכל כמלא עיניה.

16. Vayikra Rabba (15:9)

They [the Greeks] would say "Write on the horn of an ox that you have no portion in the Torah of Israel."

שהיו אומרים לישראל כתבו על קרן השור שאין לכם חלק באלהי ישראל

17. Hespel BiYerushalayim, Rav Avraham Yitzchak HaKohen Kook

So it came about that throughout the Exile there is a see-saw effect of these two opposing forces. At times, there is exhibited a drive toward material, worldly success that flows primarily from the foundation of Joseph and Ephraim; other times there is a stirring of the spiritual drive for observance of Torah and spiritual development, for awe and love of God.

Since it is impossible for our nation to attain its lofty destiny other than by actualizing these two components—the universal symbolized by Joseph, and the distinctive symbolized by Judah²⁷—there arise in the nation proponents of each aspect. Those who would enhance spirituality prepare the way for Messiah son of David, whose focus is the final destiny. Truly the focus of life is spiritual attainment, except that the spiritual can only develop properly if it is accompanied by all the material acquisitions of which a full-bodied nation is in need. Those who redress the material, general aspects of life prepare the way for Messiah son of Joseph.²⁸

When these two forces work at cross purposes as a result of the calamity of exile, shortsightedness and disarray, these are the “birthpangs of Messiah,” or to be more exact, the “birthpangs of Messiahs” (plural). The Psalmist writes: “That Your enemies have defied, O Lord; that they have defied the footsteps of Your Messiahs.”²⁹ Two footsteps of two Messiahs.

Now since the major achievement of Messiah son of Joseph, which is the general advancement of mankind, is accomplished by de-emphasis of the unique Jewish form, Messiah son of Joseph cannot endure, so he is destined to be killed.³⁰

